

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/59/2018
Identifikačné číslo spisu:	7101899955
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7101899955.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu X., bývajúceho v J., zastúpeného JUDr. Tiborom Sásfaiom, advokátom v Ruskove, Ďurkovská 45, proti žalovanému N. bývajúcemu v J., za účasti intervenienta na strane žalovaného Slovenskej kancelárie poisťovateľov, zo zákona zastúpeného Allianz - Slovenskou poisťovňou, a.s., Bratislava, Dostojevského rad 4, o zaplatenie 6 804,75 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 25 C 142/2001, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 31. augusta 2017 sp. zn. 2 Co 431/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný a intervenient nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd „prvej inštancie“) rozsudkom z 3. mája 2016, č. k. 25 C 142/2001-617 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 6 804,75 Eur s príslušenstvom titulom náhrady škody tvrdiac, že pri dopravnej nehode 31. januára 2000 došlo k poškodeniu motorového vozidla, jeho právneho predchodcu, typu R., ŠPZ D., ktorú nehodu spôsobil žalovaný. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a zaviazal ho zaplatiť trovy štátu v sume 3 147,03 Eur na účet Okresného súdu Košice I, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 31. augusta 2017, sp. zn. 2 Co 431/2016 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej len „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočnil mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Mal za to, že súdy sa nevysporiadali ani s jediným jeho argumentom proti znaleckému posudku z dôvodov neexistencie skutkových tvrdení ohľadne poškodenia vozidla. V rozsudkoch neodôvodnil svoj postup, hoci išlo o argumenty podstatné. Postupom súdu bolo porušené jeho ústavné právo na spravodlivý proces. Ani

odvolací súd sa nezaoberal ani jedinou pre rozhodnutie jeho dôležitou námietkou opakovane obsiahnutou v odvolaní. Svoj postup nezdôvodnil v napadnutom rozhodnutí (§ 420 písm. f/ CSP). Žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril a intervenient vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že konajúce súdy za daného stavu správne vyhodnotili všetky rozhodné skutočnosti a správne vo veci rozhodli. Žalobcovo právo na spravodlivý proces nebolo porušené a preto podané dovolanie nie je dôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné pre procesnú neprípustnosť odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahy zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vyvodzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, použil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 137/2016, 3 Cdo 144/2017 a takisto rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03. Otázka posúdenia či sú, alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolač dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Citované ustanovenie zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999, 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konania súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

10. Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu konanie vadou podľa § 420 písm. f/ CSP postihnuté nebolo.

11. Dovolač súd konštatuje, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení, korešpondujú s judikaturou najvyššieho súdu. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu spĺňa kritériá v zmysle ustanovenia § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP. Prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný

postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. S poukazom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, a preto ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

13. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 CSP).

14. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.